

Marót Károly díj:
Ókor. Folyóirat az antik kultúrákról

Az Ókortudományi Társaság a Marót Károly díjat 2011-ben az *Ókor* című folyóiratnak ítélte oda. A folyóiratot tíz évvel ezelőtt lelkes fiatal óorkutatók és – akkor még – leendő óorkutatók egy kis csoportja alapította, és jelenteti meg folyamatosan azóta is, intézményes háttér és hivatalos szponzor hiányában a megjelentetés költségeit nagy elszántsággal, és a jó ügyeket misztikus módon megillető jó szerencséjével évről évre, számról számra szedve össze. A folyóirat annakidején értékrendjét a következőképpen írta körül: "Az Ókor című folyóirat azért jött létre, hogy hozzájáruljon az antik örökség jelentésének és jelentőségének újrafogalmazásához. Miért van erre szükség? Azért, mert az európai kultúra hagyományosan – amint ezt politikai szempontból az új európai alkotmányos szerződés preambuluma is kifejezésre juttatja – az antik görög-római kultúrához kapcsolja a saját eredetét. Nem pusztán önmagában vett érdekessége folytán érdemes tehát az antikvitással foglalkozni, hanem azért is, mert ennek révén az európai kultúra gyökereire nyílhat rálátásunk". Amikor pedig a szerkesztők a folyóiratnak a magyar óorkutatásban és tágabban a közművelődésben való feladatait jelölték meg, akkor többek között Kerényi Károly, Brelich Angelo, Szilágyi János György, Németh László vagy Szerb Antal munkásságára hivatkoztak, vagyis a magyar óorktudomány és az óorktudomány és a szellemi élet más szférái közötti kapcsolat legjobb hagyományaihoz kívántak kapcsolódni.

Az antik kultúra egészének bemutatására törekedvén, a folyóirat rendszeresen közöl tanulmányokat az egyetemes ókori történeti, régészeti, művészettörténeti, irodalomtudományi, vallástörténeti, gazdaságtörténeti kutatás állásáról, s publikálja antik irodalmi művek új fordítását. A nagy körültekintéssel, és a nemzetközi kutatás aktuális módszereinek, eredményeinek és társadalmi szerepének naprakész ismeretével összeállított tematikus számok az olvasót szellemi nyitottságra tanítják, vagy éppen megerősítik az óorktudomány értelmének abban a felfogásában, amelynek elsajátítására Kerényi és utódai műve ösztönözte. Az idők folyamán egyre több olyan cikk jelent meg a folyóirat lapjain, mely szerzőjének új, önálló kutatási eredményeit publikálja: oly sok példát mondhatnék minden tekintetben fontos tudományos tanulmányok *Ókor*-beli első közlésére, hogy a felsorolástól el kell tekintenem. Mára a szerzők között, egy-egy jeles külföldi szakember mellett, a hazai óorkutatók minden ma élő nemzedékének képviselőit megtaláljuk. Függetlenül műfaji sajátosságaitól, melyek a tájékoztatás és a közhasznúság követelményeiből következnek, a szakember hasonló elvárással forgathatja az *Ókort*, mint a hazai óorktudomány bármely akadémiai vagy egyetemi, magyar vagy idegen nyelvű szakfolyóiratát. A szakmai igényességnek ez az erénye minden elismerést megérdemel, de a folyóirat legfőbb értéke mégis abban van, hogy az érdeklődő nagyközönség, a középiskolai fiatalság, az egyetemi hallgatók és a "hivatásos" óorkutatók magyar és nemzetközi világa között a lehető legmagasabb színvonalon épít és tart fenn kapcsolatot. E szerep vállalásával az *Ókor* egy olyan feladatot teljesít, mely az Ókortudományi Társaság alapszabályában is nagy súllyal szerepel. Elismerésünket fejezi ki a gesztus, hogy a folyóiratnak az óorktudomány számára fontosnak bizonyuló kiváló *munkák* jutalmazására alapított díjat ítéljük oda: nem is annyira jutalomként, mint inkább adósságtörlesztésként.

Török László